

almindelige Bemærkning. Det er i det Hele ikke en Ministers Opgave at gribe enhver enkelt Uttring, som han har Noget at indvende imod, for at gøre sine Bemærkninger derved. Derimod vil jeg sige, at dersom det Forslag, som er fremkommet fra et æret Medlem for Bornholm (Kofod), havde staaet for mig som et Forslag, der havde nogensomhelst Udfigt til at blive optaget i nærværende Lov, dersom det ikke efter sin Natur, hvis det overhovedet skulde bringes frem, maatte været blevet bragt frem som et særskilt Forslag, vilde der her have været Meget, som en Indenrigsminister kunde have været opfordret til at tage fat paa, og jeg finder det naturligt, at det fra Thingets Medlemmers Side har fremkaldt forskjellige Udtalelser. Det er efter mit Skøn overhovedet ikke rigtigt, naar man allfor ofte opfatter Lovforhandlingerne her, som om det væsentlig er en Kamp mellem Thingets Medlemmer paa den ene Side og Ministeren paa den anden. Af og til kan dette blive nødvendigt, men det forekommer mig langt naturligere, naar Regjeringens Anskuelse dog i det Hele har Tilslutning, at Forhandlingen tillige og det væsentlig føres mellem Thingets egne Medlemmer. Det Tidspunkt kommer naturligvis, da Ministeren siger sin Mening om Sagen, men jeg anser det ikke for heldigt, at Ministeren betragtes som den, der i første Række skal optage enhver Bemærkning eller Indvending til Besvarelse. Han skal give Oplysninger og maa naturligvis udtale sin Mening, Tiden dertil kan vælges forskjellig, men der er mange Sager, hvor det er rimeligt, at Meningerne først klæres mellem Thingets egne Medlemmer. Jeg tror navnlig, at det vil vise sig i ikke saa Tilfælde, at Sager, der i et givet Dieblit anbefales til Regjeringens Overveelse, dog i Virkeligheden ikke ere saa ganske modne til Bearbejdelse, som det ofte paaftaas. Vi have jo, hvis jeg tør bruge et Exempel, som ikke nærmest vedrører mig, men som forekommer mig, at være ret oplysende, set Henstillinger fra Finantsudvalget af mangfoldig Art, som Ex. om Finantshovedbælsens Medlæggelse, Henstillinger, der saae saa overmaade godt ud i Afstand, medens dog Sagen selv, naar den kom under nær-

mere Betragtning, ikke syntes saa velmagende. Saaledes har det været med ikke saa ganske saa Sager, og efter de Erfaringer, der herved gjøres, er der unegtelig Opfordring for Regjeringen til at være noget tilbageholdende, indtil det har vlist sig, at Sagen gennem en nærmere Drøftelse mellem Thingets Medlemmer er bleven noget mere klaret. Der er hos flere af Thingets Medlemmer en Tilbøielighed til at anse Sager for let gennemførlige, naar man ser paa dem i en vis Afstand, men Letheden forsvinder i en mærkelig Grad, naar de træde En imøde til umiddelbar Forhandling. Modsetningerne ville da ofte vise sig saa store, at der virkelig ikke er Andet at gøre end at lade Sagen ligge i nogen Tid for at se, om ikke Forholdene efterhaanden forandre sig saaledes, at man, naar man gjenoptager Sagen, har vundet en bredere, uomtvistet Fellesgrund, thi hvis man ikke har en saadan bred, uomtvistet Fellesgrund at staa paa, vil Gjenneførelsen jo blive umulig. Det er jo ingen ganske kort Tid, der er hengaaet siden Grundloven, som jo behudede et Lovforslag om denne Sag, men skjøndt jeg nu maa indrømme, hvad der i sin Tid kom mig noget overraskende, da det først blev paaftaaget, at dette Lovforslags Fremme var forhastet, naagt der nu er hengaaet over 20 Aar siden Grundloven, skjøndt jeg som sagt, efter disse Dages Forhandlinger maa sande den ærede Drøfters Uttring, saa vil jeg troste mig med, at 20 Aar, som jo er en lang Tid i en enkelt Mands Liv, maaske dog i et Folks Liv omtrent kan betragtes som en Dag i det enkelte Menneskes Liv.

Berg: I Anledning af den Del af den høitæredes Ministers Udtalelser, som var henvendt til mig, skal jeg blot sige, at det dog er umuligt at antage, at Benyttelsen af en udvidet Testationsret, i det Væsentlige omtrent af samme Indhold, i Amerika og England skulde kunne fremkalde den samme Samfundstilstand; dertil er Forskjellen mellem Landene paa begge Sider af Atlanterhavet for stor, men dette forhindrer jo ingenlunde, at Bestemmelsen om en udvidet Testationsret og dens Anvendelse i England har været og er en